

Sygn. akt VIII Gz 128/16

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Wołoszyk

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2016 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa F. U.

przeciwko D. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 1 lipca 2016 r. , sygn. akt VIII GC 1433/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwy podpis

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 lipca 2016 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek powoda o zwolnienie od obowiązku uiszczenia zaliczki na koszty wynagrodzenia kuratora procesowego dla pozwanego nieznanego z miejsca pobytu.

Zdaniem Sądu Rejonowego powód nie uprawdopodobnił, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Powód prowadzi gospodarstwo domowe wspólnie z małżonką oraz dziećmi, podkreślić należy, iż z oświadczenia majątkowego powoda wynikało, iż dochody miesięczne jego rodziny wynoszą 1.600 zł miesięcznie, a koszty jej utrzymania 6.570 zł miesięcznie. Ze złożonego przez powoda zeznania podatkowego za 2015 r. wynikało, iż z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej powód osiągnął przychód w kwocie 241.209,26 złotych przy kosztach osiągnięcia przychodu w wysokości 247.121,33 zł. Powód poniósł więc stratę w wysokości 5.912,07 zł. Z przedłożonej przez powoda historii operacji na rachunku bankowym za okres od dnia 24 listopada 2015 r. do dnia 24 maja 2016 r. wynikało, iż w/w okresie czasu powód otrzymał przelewy w łącznej kwocie 56.128,62 zł od spółki (...) sp. z o.o. w Z., przelewy w łącznej kwocie 89.247,07 zł od (...) SA w Ż., przelew w kwocie 4.537,70 zł od (...) S.A. w W.. Z przedłożonej historii rachunku bankowego wynikało zatem, że w okresie od 24 listopada 2015 do 24 maja 2016 r. pozwany osiągnął dochody w łącznej wysokości 145.375,71 zł, co daje średni dochód w wysokości 24.229,28 zł miesięcznie. Przy deklarowanych przez powoda miesięcznych kosztach utrzymania w kwocie 6.570 zł powodowi pozostaje kwota 17.659,28 zł oraz kwota 1.600 zł tytułu dochodów jego małżonki.

W ocenie Sądu Rejonowego deklarowane przez powoda dochody pozwalają na poniesienie kosztów tego procesu, w tym kosztów ustanowienia kuratora procesowego dla pozwanego bez uszczerbku koniecznego utrzymania dla powoda i jego rodziny. Podkreślić należy, iż powód prowadzi działalność gospodarczą, a więc koszty sądowe stanowią część kosztów przedsiębiorstwa, co oznacza, iż w procedurze planowania wydatków związanych z działalnością gospodarczą

podmioty prowadzące tę działalność, przewidując realizację swoich praw przed sądem, powinny uwzględnić także konieczność posiadania środków na prowadzenie procesu sądowego. Planowanie wydatków bez uwzględnienia zasady, o której wspomniano wyżej, jest naruszeniem równoważności w traktowaniu swoich powinności finansowych (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 9 lipca 1992r., I ACz 393/92, Wokanda 1993/2/32). W konsekwencji powód jako przedsiębiorca powinien liczyć się z obowiązkiem poniesienia kosztów dotyczących postępowania sądowego.

Sąd Rejonowy zatem - na podstawie art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych.

Powyższe postanowienie zaskarżył powód wnosząc o zmianę postanowienia i zwolnienie powoda od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych związanych z ustanowieniem kuratora ewentualnie o uchylenie wskazanego wyżej postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Powód zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.: art. 102 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, poprzez błędne zastosowanie i przyjęcie, iż powód bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie rodziny jest w stanie uiścić koszty sądowe w wysokości 2.400 zł , ja również naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 k.p.c. poprzez błąd w ustaleniach faktycznych, iż powód dysponuje kwotą 2.400 zł, niezbędną do uiszczenia, w celu ustanowienia kuratora sądowego dla osoby nieznannej z miejsca pobytu, bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i dla rodziny.

Zdaniem powoda , w oświadczeniu z września 2015 roku omyłkowo do kosztów utrzymania rodziny zostały ujęte koszty raty leasingowej, związanej z prowadzoną przez powoda działalnością gospodarczą, co zostało sprostowane. Wpłaty na rachunek bankowy powoda z okresu od 24 listopada 2015 roku do 24 maja 2015 roku dotyczą przychodów z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, Sąd nie uwzględnił kosztów uzyskania przychodu, tj. kosztów wynagrodzenia pracowników, kosztów utrzymania samochodu ciężarowego, służącego do wykonywania usług transportowych, koszty podatku VAT. Powód poczynił oszczędności niezbędne do wszczęcia procesu, jednak nie mógł przewidzieć, że pozwany zmieni miejsce zamieszkania (pозwany wymeldował się i nie zameldował się ponownie). Wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, dotyczy tylko ich części, tj. wynagrodzenia kuratora. Brak zwolnienia od kosztów sądowych w części, uniemożliwi powodowi uzyskanie orzeczenia w niniejszej sprawie. Powód nie uchyła się od uiszczenia kosztów sądów, co więcej poczynił oszczędności, aby takie koszty uiścić. Liczy się również z koniecznością uiszczenia innych kosztów sądowych, jednak uiszczenie kosztów sądowych w wysokości 2.400 zł jest przez niego aktualnie niemożliwe. Sąd Rejonowy całkowicie pominął fakt, iż działalność gospodarcza, zwłaszcza mikroprzedsiębiorcy, może nie przynosić dochodów, z uwagi na znaczne koszty prowadzenia działalności gospodarczej. Nie bez znaczenia jest fakt, iż koszt związany z koniecznością ustanowienia kuratora dla osoby nieznannej z miejsca pobytu nie powstałby, gdyby pozwany nie unikał kontaktu ze swoim wierzycielem.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie okazało się niezasadne.

Nie można podzielić argumentów powoda o niemożności poniesienia przez niego zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora. Słusznie Sąd Rejonowy wskazał w szczególności , że dochody osiągane przez powoda w okresie od grudnia 2015 r. do czerwca 2016 r. pozwalają mu na poniesienie wydatku w postaci zaliczki na kuratora dla pozwanego. Oczywistym jest przy tym , że prowadzenie działalności gospodarczej jest związane z ponoszeniem kosztów tejże działalności. Nie zmienia to faktu , iż powód obraca środkami rzędu kilkudziesięciu tysięcy złotych miesięcznie , z których właśnie pokrywa owe koszty. Wydatki z tytułu kosztów sądowych są takim samym kosztem prowadzenia działalności jak np. podatki czy składki na ubezpieczenie społeczne , które powód przecież ponosi niezależnie od tego , iż jego działalność może przynosić straty. W orzecznictwie podkreśla się , iż sama strata z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej nie może niejako z urzędu być przesłanką do zwolnienia od kosztów sądowych (por. m. in. post. SA w Rzeszowie z dnia 28 września 2012 r. , sygn. akt I ACz 642/12). Jak słusznie zauważył też Sąd Apelacyjny w Krakowie w postanowieniu z dnia 2 września 2010 r. , I ACz 962/10 , strona postępowania, która uzyskuje

wysokie przychody z prowadzonej działalności gospodarczej, powinna posiadać środki na pokrycie kosztów sądowych. Przychód obrazuje bowiem potencjalne możliwości finansowe strony i określa skalę wydatków, jakie jest w stanie ponieść.

Powód winien uwzględniać konieczność ponoszenia w swojej działalności również i wydatków w postaci opłat sądowych. O ile przy tym rzeczywiście wnosząc pozew powód mógł być zaskoczony koniecznością wydatkowania kwoty na zaliczkę związaną z kosztami ustanowienia kuratora, to wniosek o zwolnienie od kosztów z tym związanych został złożony już we wrześniu 2015 r. a więc blisko rok temu. W chwili obecnej nie jest to zatem dla powoda okoliczność nagła i niepodziewana. Powód winien był się liczyć z tym, że jego wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych nie zostanie uwzględniony i poczynić stosowne oszczędności celem pokrycia zaliczki na kuratora.

W związku z powyższym zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.